

Izbaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:
vse leto 15 K
1/2 10
1/4 5
Posamične številke stanejo 10 vin.
„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in „Kažipot po ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne zvez“.
Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlance naročnine se ne oziramo. Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah: če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaki vrsti. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklamo in spisi v uredniškem delu 30 v vrsti. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici. Vrednikom je mogoče govoriti vsak dan od 9 do 12 dopoldne ter od 3 do 5 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9 do 12 dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopolni naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere n spadajo v delokrog upravnništva, naj se pošiljajo le upravnštvu.
„PRIMOREC“ izbaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1'60.
„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nanski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapušinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matijassi v ulici Formica, I. Hovanški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

V resnih trenutkih.

Klerikalci so pred nami.

Oni že imajo svoje kandidate, izvzemši Kras in trge, kjer vedo, da so slabše. Sedaj pojdejo na agitacijo. In agitirali bodo dan na dan, posebno izdatna bo agitacija v cerkvi. Najamejo si tudi agitatorje, katere dobro plačajo, shode bodo imeli, vrhu vsega pa bodo izrabljali duhovnike cerkev in vero v politične namene. Kandidatov sicer nimajo srečno izbranih, ali kaj de to: če mogočini gospodje v Gorici postavijo tudi zadnjega mežnarja za kandidata ter nunci ukažejo, voliti ga, ga volijo. Druge se pa pridobijo s sleparskim povdarjanjem, da gre za krščansko stvar, za vero in Boga, da torej ni treba gledati na osebe, naj bo ta ali oni, samo da bo zastopal „krščanska načela“....

Kako pa je v protiklerikalnih taborjih? V taborjih — pravimo. Ko bi mogli reči: v taborju, bi si bili z računi bolj na čistem in agitatorična sila bi se mogla meriti s klerikalci takoj, kakor k'ro se spuste v divji politični boj po svoji stari navadi.

Tako pa sedimo v dveh taborjih in se gledamo. Klerikalci se smejejo ter se pripravljajo na velik naskok. Kazali bodo na razcepitve napredne življe, povdarjali, da so od njih misli, enega srca, edini, priporočali svoje kandidate in pritiskali, toliko lažje, ker se ne more dati zadostnega odpora njihovega boju, dokler vlada razcepjenost. In če razcepjenost kmalu ne poneha, dosežejo klerikalci že v kratkem toliko, da bi kasnejše sporazumjenje ne moglo roditi takega uspeha, kakoršen je mogoč, če bi se sedaj združile protiklerikalne sile ter šle v boj proti tistim, ki hočejo novih šest let tlačniti Lahom v deželni zboru ter spraviti našo deželo na kraj propada, največ iz same dobičkarije in strankarske strasti.

Ali ni žalostno, če se sedaj grdo gledata naprednjak in „agrarec“, če se po deželi prerekajo možje za prazen nič v trenutkih, ko je treba razmišljati in se pripravljati na to, da stopi na volišče protiklerikalni ži-

velj v kar največjem številu, da porazi tiste, ki so zakrivilili toliko nesrečo v zadnjih šestih letih?

Ali ni žalostno, če se oviramo v delu, katero je potrebno pred volitvami, in če tako dajemo časa sovražniku, da se napravi toliko lažje in uspešnejše na bitko?

Dve struji sta v takozvanih „agrarcih“: ena je za skupen nastop, druga proti skupnemu nastopu ter hoče po vsej sili zmagati sama, dasi mora vedeti vsakdo, kdor zna šteti do pet, da taki „samostojni računi“ privedejo le klerikalce do zmage....

Položaj ni neugoden za protiklerikalce. Ni še neugoden, ali postati utegne kmalu neugoden, kakor hitro začno klerikalci svojo obširno agitacijo ter ne bo tu takoj zdravega, celotnega odpora od obeh protiklerikalnih stranih.

Trenutki pa so resni, zadnji trenutki so, v katerih se moremo še nadejati zmage. Če se vržemo sedaj skupno v boj proti klerikalcem, utegnemo jim vzeti zmago v marsikateri volilni kuriji, tuda povdarjamo: sedaj, takoj! Nobenega trenutka se ne sme več zamuditi!

Rad tega pa se obračamo danes do naprednjakov, do somišljenikov po deželi ter jim priporočamo, da agitirajo za skupen nastop.

Priporočajte skupen nastop ob vsaki priliki, v vsakem pogovoru!

V deželnem zboru se gre nič za vero in „krščanska načela“, tam gre za našo gospodarsko stran.

Naša dolžnost je v teh resnih trenutkih zavzeti se z vso močjo za to, da se zberemo v dolgo falango vsi, ki hočejo streti klerikalno strahovlado ter hočejo dela v deželni hiši.

Naša naloga je storiti vse, kar mogoče, da pridejo dobri poslanci v deželni zbor. Zato pa pozivljemo somišljenike, da se ravnajo po tem našem naročilu. Tako storimo svojo dolžnost. Po volitvah, pa naj skonečajo že, kakor hočejo, bomo mogli reči: mi smo storili svojo dolžnost, odgovornost nosijo drugi!

Naprednjaki, na delo!

Klerikalni kandidatje.

Miha Zega.

(Iz Kanala.)

Na občnem zboru „Kmečke zveze“, ki se je vršil v Kanalu dne 22. kimovca 1907., je nastopil kot govornik poražen agrarec g. M. Zega. V govoru se je izključno bavil s tem, kako bi se pospešile in povzdignile razne kulture, s katerimi se peča naš gorski kmet, da bi mu iste pripomogle do boljšega blagostanja. Vsebinsa govora je bila skoro lepa, semtertje prikupljiva, celo zapeljiva in navidezno bi se nihče ne smel z nikakega stališča obregnuti ob njo. Da je tudi kmetu treba pomoči v stanovski organizaciji, to dobro čuti in uvideva vsak človek. Prva je začela tako delo narodno-napredna stranka.

G. M. Zega ni ravno slab govornik. Toda beseda je le beseda, prijetna za uho, ker lepo zveni; ali ona je prazna reč, če ne sloni na fundamentu, ki ga tvorijo dejanja.

Ker se je g. Zega tako skrito, brez tehtnih uzrokov pridružil klerikalni stranki, ga smatramo za političnega nasprotnika in dovoljeno nam je, da zaslužno kritikujemo njegovo javno delovanje.

Leta 1895. je ustanovil v Kanalu „Sadjarsko in vinarsko društvo.“ Ideja je lepa, blaga in mogoča; je ta čin pozdravljaj z radostnim smehom.

Ali od leta 1895. do danes ni bilo še nobenega občnega zbora, kjer bi se razpoložili društveni računi na ogled, niti se ni izvršila nijedna volitev odbora. Društvo ima svojo drevesnico, vinograd in amerik. trtnico; dobivalo je doneske udov, doneske za prodana drevesa, deželno in državno podporo, toda računov ni. „Prim. list“ in „Gorica“ sta večkrat to s prirojeno jima škodoželjnostjo očitala, toda brez uspeha. Odborniki so pri ustanovitvi bili imevovani z večine sami učitelji, kateri so se gotovo že vsi preselili iz tega okraja, t. j. iz društvenega dolokroga. Tedaj obstoji društvo iz predsednika, podpredsednika in društvenega vrta. Lepo društvo to! Kadar je bil čas določiti oddajo dreyes in kolči iz društvene drevesnice in trtnice,

sta se predsednik in podpredsednik prijateljsko domenila ob pol literčku — in vse je bilo dobro. V prvih letih, ko se je skrbneje obdelovalo in je bila na razpolago večja množina sadnih sadik, se je število udov močno pomnožilo, s sadikami je pojemala tudi množina udov, dokler ni padla na 0.

Delavci, ki so opravljali potrebna dela v društveni drevesnici in trtnici, so morali hoditi v njegovo gostilno 3, 4, 5 in tudi večkrat prosit in tirjat zaslužene dneve. Vedeti je, da je predsednik opravljal posle tajnika in lagajnika. Slučaji so bili celo, da so si morali delavci sodnijskim potom priboriti plačilo. Tarnanja, da je društvena blagajna prazna in da mora sam isto iz svojega zalogati, so bila na dnevnem redu.

Kako brezmejno nemaren je bil v svojih poslih, nam očito dokazuje dopis goriškega deželnega odbora, ki se tu glasi dobesno:

Št. 1217.

Gorica, 15. februarja 1906.

Predsedništvu

vinarskega in sadjarskega društva

v Kanalu.

C. kr. namestništvo v Trstu je naznailo deželnemu odboru z dne 26. januarja 1906. št. 1681/II., da se za leto 1905 ni mogla dovoliti tamkajšnjemu vinars. in sad. društvu nikake podpore, ker ni vložilo predsedništvo tozadevne prošnje.

To zanikarnost predsedništva označujoče dejstvo mora deželni odbor strogo grajati pred vsem, ker je opetovano izrešeno opominjal društvo, naj se obrne na visoko vladu za podelitev podpore iz državnih sredstev.

Da je vlada voljna podeliti podporo, priča okolščina, da je dala tamošnjemu društvu glasom uradno navedenega namestnišvenega dopisa za tekoče leto 200 K na razpolago.

Ta podpora pa se nakaže šele tedaj, ko vloži predsedništvo nalično prošnjo.

Nalaga se torej predsedništvu, da se nemudoma obrne do c. kr. namestništva

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

== „Treh mušketirjev.“ ==

Francoški spisal:

== ALEXANDRE DUMAS. ==

(Dajle.)

— Moj Bog, vzdihne ona, ki je klečé molila, ohrani mojega moža, ohrani mojega sina, in vzemi to moje žalostno in revno življenje.

— Moj Bog, vzdihne deklica, ohrani mi mojo mater!

— Vaša mati vam ne more nič več pomagati na tem svetu, Henrieta, se obrne proti njej žalostna žena, ki je molila. Vaša mati nima več moža, ne sina, ne denarja, ne prestola, ne prijateljev; vaša mati, ubogo moje dete, je zapuščena od celega sveta.

In spustila se je v roke svoje hčere, ki je prihitela, da jo vjame, ter začela tudi sama ihteti.

— Mati, bodite pogumni, pravi deklica.

— Ah, kralji so letos nesrečni, vzdihne mati ter nasloni glavo deklici na ramo; in nihče v deželi ne misli na nas, vsak se briga za svoje opravke. Dokler je bil vaš brat tu, me je vzdrževal; toda vaš brat je odšel: sedaj ni v njegovi moči, da bi poročal kaj o sebi meni ali svojemu očetu. Zastavila sem svoje zadnje dragocenosti, prodala vso svojo in vašo obleko, da sem plačala njegove služabnike, ki so se ga branili spremljati, da nisem prinesla te žrtve. Sedaj sva

navezani, da živiva na stroške usmiljenih sester. Siroti sva, ki živita od miloščine.

— Toda zakaj se ne obrnete na kraljico, vašo sestro? vpraša deklica.

— O, odvrne žalostno mati, kraljica, moja sestra, ni več kraljica, dete moje, nekdo drugi vlada v njenem imenu. Nekoč boste razumeli to.

— Prav, pa na vašega nečaka kralja! Ali hočete, da govorim jaz z njim? Vi veste, kako me ljubi, mati.

— O, kralj, moj nečak, ni še kralj, in on sam, dobro veste, stokrat nam je to povedal Laporte, on nam je bolj potreben vsega.

— Torej se obrniva do Boga, pravi deklica.

In pokleknila je poleg svoje matere.

Ti dve ženski, ki sta molili tu na istem klečalu, sta bili hči in vnukinja Henrika IV., žena in hči Karla I.

Končali sta svojo molitev, ko je neka sestra na lahko potrkala na vrata.

— Vstopite, sestra, pravi starejša ženska, si obrišite solze ter vstane.

Sestra je spoštljivo na pol odprla vrata.

— Veličanstvo, oprostite, če vas motim v vašem premišljevanju, pravi sestra; toda v govorilnici je neki tuji gospod, ki prihaja z Angleškega ter prosi, da sme izročiti neko pismo Vašemu Veličanstvu.

— O! pismo! morda pismo od kralja! Gotovo novosti od vašega očeta! Čujete, Henrieta?

— Da, čujem in upam.

— In kdo je ta gospod, pravite?

— Plemič je, star kakih štirideset do petdeset let.

— Njegovo ime? Je-li povedal svoje ime?

— Milord Winter.

— Milord Winter! pravi kraljica; prijatelj mojega soproga! Naj vendar vstopi!

In kraljica je tekla naproti poslancu ter ga prijel prijateljsko za roko.

Ko je lord Winter stopil v celico, je pokleknil ter izročil kraljici pismo v zlati škatljici.

— Ah, milord, pravi kraljica, prinašate nama tri stvari, katerih nisva že dolgo videli: zlatá, udanega prijatelja, in pismo od kralja, mojega soproga in gosпода.

Winter se je znova priklonil; toda odgovoriti ni mogel, tako globoko je bil ginjen.

— Milord, pravi kraljica, kažoč na pismo, razumete pač, da se mi zelo mudi zvedeti, kaj stoji na tem papirju.

— Jaz odidem, milostna gospa, pravi Winter.

— Ne, ostanite, pravi kraljica, čitala bom pred vami. Kaj ne veste, da vam imam staviti tisoč vprašanj?

Winter je odstopil par korakov nazaj ter obstal tu molče.

Mati in hči sta stopili k oknu ter željno čitali, sloneč druga na drugi, sledeče pismo:

Milostna gospa in draga soproga!

„Prišli smo do odločilnega trenutka. Vse moči, kar mi jih je Bog pustil, so združene pred Naseby-jem, odkoder vam v naglici pišem. Pričakujem vojsko svojih upornih podložnikov, in bojevati se hočem še zadnjikrat proti njim. Če zmagam, bom nadaljeval boj do konca; če izgubim, sem popolnoma uničen. V zadnjem slučaju (žal, kadar je človek tako daleč, ka

v surho podelitve podpore iz državnih sredstev.

O izvršitvi tega naročila naj se sem-kaj poroča.

Nalaga se torej predsedništvu, da se vendar enkrat predloži z listinami oprem-ljen račun vsaj o porabi 1. polovice od vis. deželnega zbora dovoljena podpore, ako ni porabilo še drugo polovico te podpore.

Deželni odbor
Deželni glavar

L. S.

Pajer I. r.

Ko je pretečeno zimo izročil radi bo-lesni vse posle tega društva podpredsedniku, se je izrazil tako-le:

P. n. gospod!

Ker nima naše sadjarsko društvo že več let razun ustanovnih udov nobenega letnega uda, pokrival sem podpisani leto za letom vse stroške iz svojega, da sem tako cmogočil oddajo drevce in dr. na društveno ime.

Ker mi pa sedaj poleg zdravstvenih tudi iz drugih vzrokov ni mogoče tega več vršiti, odpovedujem se s tem častni službi društvenega predsednika in naznanjam, da vodi od danes naprej vse društveno delo- vanje podpredsednik gosp. Andrej Tomažič iz Morskega.

Ker je sadjarsko in vinarsko društvo za naš okraj največjega gospodar-skega pomena, polagam s tem Va-šemu blagorodju in vsem razumnikom celega okraja najtopleje na srce, da blagovolite de- lati z vso vnaemo, da se društvo zopet oživi in izvoli nov krepko delaven odbor v prospeh okraja.

Z odličnim spoštovanjem

M. Zega s. r.

V Kanalu, 12. februarja 1907.

Kaj torej pomagajo vsi oni zvijačni in navdušeni govori, katerim je kos edino gosp. Zega. V dopisu deželnega odbora Goriškega je prejasno dokazano, da se denar, katerega je v'ada — enako skrbnej materi — ponu- jala, ni hotel spejeti iz same skraj- ne nemarnosti.

To se je godilo leta 1906., a leta 1907. že trdi, da je leto za letom dokladal iz svojega! Kdor ne verjame, ne bo zve- ličan.

Kdo more trditi, da se je g. Zega lotil dela premišljeno in iz ljubezni do kmeto- valca? Menda nihče! Takega in enakega gradiva pa imamo še veliko na razpolago, da lahko spozna javnost gospoda farovškega kandidata.

Kmetovalci kanalskega okraja pa imajo tu zrcalo in lahko sprevidijo, kake prijatelje in zaveznike imajo med klerikalci. Oni znajo samo dobro pridigati, za resno delo jim ni mar. Korist kmeta je klerikalcem postranska stvar. — — — Naš opomin pred „kme- čkimi zvezami“ je vsestransko utemeljen in gotovo napoti dan, ko se i našim zapeljanim kmetom odpro oči, da bodo razločevali, kedo je njih pravi nesebičen prijatelj. „Kmetke

zveze“ so lestve, s pomočjo katerih namera- vajo razni gospodje klerikalci splezati na po- vršje, da si bo... zamogli na račun kmeta polniti nenasitni mošnjitek...

Da je bilo „Sadjarsko društvo“ v tako nemarnih rokah, je obžalovanja vredno tem bolj zato, ker bi imelo enako društvo na Ka- nalskem obilo dela, pa tudi sijajno prihodnost, ker so tu dani vsi pogoji za njega razcvit. Treba pa je pravih delavcev, ki tudi de- lajo, ki jim je ljubezen do narodnega na- predka edini cilj, ki ga nameravajo doseči. Z lenuharjenjem in premlejevanjem starih fraz se ne doseže ničesar, temveč treba inten- zivnega dela, za katero pa ni dobiti kle- rikalcov.

Kdo bo torej volil Zego? Noben pame- ten volilec ga ne more voliti. Iz dopisa je razvidno, kak prijatelj kmetu je Zega! Potem pa, kdo naj kaj veruje in zeupa človeku, ki je bil naprednjak ter je gmel proti klerikal- cem, kar se je dalo. Pred 6 leti je ropotal proti klerikalcem, sedaj bi imel še več vzroka ropotati — ali namesto tega, jo pa zlezal pod Gregorčičevo kuto! Pred kratkim še je bil agrarec, danes je črn klerikalec! O zna- čaji! Volilci, kaj take veternejake naj bi volili za poslanca!?

DOPISI.

Iz kobariškega okraja.

Iz Družice, 5. febr. — V zadnjem „Pri- morskem listu“ v dopisu iz kobariškega okraja zabavlja dopisnik, kako se bori mladina, ako hoče enkrat v pustu prirediti javen ples. Res žalostno a resnično; pri nas vlada še črna roka, katera vodi ljudstvo v fanatizem. Ker je javnosti nejasno, poročam sledeče: Društvo nad 40 mladeničev se je odločilo enkrat v pustu za javen ples, kakor je običajno v ko- bariškem okraju. Prosili so g. župana za do- voljenje, kateri dasi izobražen mož ni hotel izdati sam dovoljenja. Izdal je mlade- ničem okrožnico, s katero naj mladeniči do- bijo večino podpisov starešinov; ako to dosežejo, izda jim dovoljenje. Ali tudi tukaj je posegla črna roka vmes in hipnotizirala g. župana, da je izdal kljub večini podpisov starešinov dovoljenje pod pogojem, da ne sme drugi spol nič zraven priti.

Mladeniči so to odklonili in ob enem se pogodili z g. županom, da poravna godala godcem. Opomniti je, da je bil g. župan, ko je izdal okrožnico, napaden od tretjerepnikov.

Med njimi se je najbolj odlikoval stric „Šimon“, kateri je razlil svojo jezo nad žu- panom s tem, da je prinesel g. županu nazaj protje in par svedrov ter vrgel vse skupaj po dvorišču tako, da so se svedri razbili vsled stričeve jeze. Ali se še spom- nite, g. stric, kako ste šli po dovoljenje za godce v Tolmin, s katerimi ste prikorakali na čeu godbe domov kot dirigent. Gotovo Vam je bilo žal, ker niste sedaj tako nastopili.

Pred 14 dnevi je imela tuk. Marijina družba veselico, o katerej ni vredno javnosti

poročati, kot samo to, da oni dopisnik „Prim. Lista“, ki hvali njen uspeh, je kot oven, ki je razbil zrcalo s svojo glavo. Pripomniti je, da moška mladina je v izobrazbi na jako dobrem stališču, med tem ko ženska zaostaja več kot stoletje za drugim svetom. — G. do- pisnik „Prim. Lista“, prinesite še kaj, da naredimo kšeft.

Iz goriške okolice.

Št. Andrežki terorizem. — Človek ne bi si mislil, da zamore vladati v tukajšnji najbližji okolici taka samevolja in terorizem, pa vendar vlada pri nas kakor malokje. — Pred nami leži odlok tukajšnjega županstva, naslovljen „Bralnemu in pevskemu društvu“, katerega vsebina je navadna, če društvo prosi za do- voljenje javnega plesa. Torej že tretjikrat nam je prošnja odbita; sicer pa nas ni iznenadila, ker smo že navajeni takih iznenadenj od strani našega res klerikalnega županstva. — Kdo je temu kriv, nam je dobro znano; predobro so nam znane razmere, ki se od- igravajo dan za dnem v pristno klerikal- nem taboru našega županstva, ki so vnebo- pijoče, in čuditi se je samo našemu ljudstvu, da tako mirno spi spanje pravičnega in mirno pušča z odprtimi očmi svojega bližnjega in prijatelja usodi tega krutega terorizma. Ali res ni v občinskem starešinstvu moža, kateri bi bil zmožen in tako energičen stopiti na noge in jim povedati, da smo od zadej, da opazujemo njih ravnanje v njih brezobzirno- sti? Ni ga moža, koji bi si upal z revno be- sedo reči našemu občinskemu tajniku, da ga cela občina tako mastno plačuje za njegovo ničevno uradovanje in si upal reči, da je on radi nas in ne mi radi njega, in da naj oprav- lja vestno svoja v to izkazana opravila, in ne da dela razkole v naši občini, in ga vprašati, zakaj dela take zapreke našemu društvu?

Pa vendar hočemo vprašati g. tajnika, ali ga mi plačujemo, da dela razpore v naši občini, ali da opravlja v miru svoj izkazani mu posel? Torej prošnja je bila oddana 18. 1. t. l., odlok županstva pisan 29. 1. t. l.; kako pa vendar pride od tega, da je šele 5. t. m. vdobilo društvo odlok? Vprašamo, kdo je za- mudil tistih 6 dni? Saj vendar ni tako daleč društvena soba od občinske pisarne. Saj je menda samo 135 korakov. Torej je napravil donajalec odloka 22½ korakov na dan. — Polz napravi v eni noči več. — Sicer pa povemo g. tajniku, da imamo še druge nedo- statke, kateri pridejo morda vsi na dan. Sve- tujemo mu pa, naj v miru opravlja svoje posle in druge v politične svrhe naj opusti, ker je od vseh občanov plačan, torej mora vsem enakopravno vstreti. Kaj misli, da, ker obstoji društvo skoraj samo iz rokodelcev, se ne sme vstreti in se mora odlok zadrževati?

Nadalje še, kakšen občinski urad je brez urnika, kakor je v naši občini, da mo- rajo ubogi ljudje, ako hočeje kaj opraviti, večkrat v občinski urad hoditi in tam ne naj- deje nobenega, tako da morajo na dom žu- pana ali pa tajnika hoditi in tako čas po ne- potrebnem zgubljeni.

Potem pa tudi ne smem zamolčati o na- šem velikem županu, kajti tudi on ima preveč terorizma in aristokracije v sebi, da tako ponosno koraka, da še odzdravljati se mu ne ljubi, ker je mislil in upal, da bode sedel s frakom v deželni hiši pod klerikalnim geslom; ali tudi ta stolec je splaval po vodi. Sedaj bi se pa rad sprlil v agrarni tabor, pa vendar so tako p a m e t n i, da ga ne ma- rajo. Sicer pa lepe klerikalne vodje ima S. L. S. G. županu pa kličemo: „Kdor se sam sebe povišuje, bo ponižan.“

Res je, da je on gospodar oziroma oče občine. Ali pa dá vsem občanom svojim enako? Ne. Poglejmo si tamburaško društvo. Kar sam jih sili, da naj plešejo, kar se je godilo pri zadnji veselici omenjenega društva; da, še opozorili ga niso za javen ples, pa vendar jih je šel naganjat, naj vendar začno jo. Ali ni to izzivalno za drugo v občini se nahajajoče društvo. Če mu je delavec tako zopern, zakaj je ravno pri delavcih toliko agitiral za svoj županski stolec? Zakaj so mu pa sedaj tako zoperni? Mari se ne vidi ravno v delavcu oziroma pričakuje občinski napredek in bla- gostanje občine? Ali mari se z zatiranjem njih pravic pospešuje napredek? Delavec, vz- dram se enkrat in spreglej v svojem gospo- darskem in narodnem oziru in ne misli, da morajo biti oni absolutni gospodarji, vkljub temu, da smo jih mi postavili in po- kazali jim, da so oni radi nas in ne mi radi njih. Odločno zahtevajmo, na dan z našimi pravicami in vsakemu svoje.

Potem pa Vi, zavedni štandrežki kmetje, zganite se in otresite si, ko bo čas, tega te- rorizma, da lahko gremo skupno v boj proti našim oviralcem.

Iz srednjih Brd. — Ha — ha! Kdo se ne bode smejal! Zadnji naš dopis v sobotni „Soči“ je prav živo prijel klerikalne kolo- vodje v Gorici. Pred vsem izjavljamo, da smo dopis mi srednji Brici sami pisali ter da je popolnoma izključeno „Goričino“ sumničenje na uredništvo „Soče“. Ha — ha! Boli jih, ker nečemo soglašati z ono bedasto zahvalo v „Prim. glisti“, katero je sestavil oni slavni nadučitelj iz Št. Ferjana gospod Centič. Ob- žalujemo Vas, gosp. nadučitelj, da ste poslali „Prim. glisti“ to neumnost. — Celi naš Št. Ferja se Vam smeje; sicer bodite popolnoma uverjeni, da Vam nečemo nič hudega radi Vaše bombastične zahvale poslancu Fonu, saj vemo dobro, da ste marljivi sodelovalec kle- rikalne klike. Svetujemo Vam, gosp. Centič, da pustite take „zahvale“ popolnoma na stran, ter se ne smesite več z njimi pred javnostjo, ter da prej dobro premislite, kaj zatrobite v vest; zakaj ljudstvo ima tudi oči, vidi in razsoja, ter se ne da voditi od vsa- kega za nos. — Čast, komur čast!

Naš namen ni bil v dopisu, kakor pravi „Gorica“, črniti in blatiti poslance Fona, pač pa proslavljati gospoda Štreklja radi njegovih zaslug. Hoteli smo postaviti neumorno delo- vanje gosp. Štreklja Fona in Gregorčiču v zgled, spodbujati in poditi ju na delo za

(Dalje v prilogi.)

kor sem jaz, treba na vse misliti) hočem poskusiti priti na francosko obalo. Toda bodo li mogli, bodo li hoteli tam vsprejeti nesrečnega kralja, ki prinese tako žalosten vzgled v deželo, v kateri se že kuhajo no- tranji nemiri? Vaša modrost in udanost mi pokaže pot. Nosilec tega pisma vam pove, milostna gospa, če- sar ne morem zaupati slušaju. Razložim vam, katere poti pričakujem od vas. On naj tudi izroči blagoslov mojim otrokom in moja srčna čuvstva vam, milostna gospa in draga soproga.

Na mesto podpisa »Karl, kralj« je stalo v pismu »Karl, še kralj«.

To žalostno pismo, čegar vtise je zbral Winter s kraljičinega obraza, je oživilo vendar žarek upanja v njenih očeh.

— Naj ne bo več kralj! vsklikne kraljica, naj bo premagan, pregnan, iztiran, toda živí naj! O, prestol je dandanes preveč nevarno mesto, da bi mogla že-leti, da naj ostane na njem. Toda povejte mi, milord, nadaljuje kraljica, kako daleč je prišlo s kraljem, ne prikrivajte ničesar. Ali je njegov položaj res tako obupen kakor mihi?

— O, milostna gospa, bolj obupen nego si on sam misli! Kraj ima tako dobro srce, da ne razume sovraštva; tako pošten je, da ne služi izdajstva. Cela Anglija se nabaja v neki nevarni omotici, ki izgine, bojim se, samo v krvi.

— Toda lord Montross? vpraša kraljica. Slišala sem praviti o velikih in naglih uspehih, o bitkah, ki jih je izvojeval pri Inverlashy-ju, Aulbonu, Alfortu in Kilsythu. Slišala sem praviti, da koraka proti meji, da se združi tam s svojim kraljem.

— Da, milostna gospa; toda na meji je srečal Lesly-ja. Podlegel je po nečloveških naporih — zmaga ga je zapustila. Montross je bil premagan pri Philip-

paughu ter prisiljen razpustiti ostanke svoje armade in pobegniti, preoblečen v lakaja. Sedaj je v Bergen-u na Norveškem.

— Bog ga ohrani! pravi kraljica. Človeku je v tolažbo, če ve, da so na varnem vsaj oni, ki so toli- kokrat tvegali življenje za nas. In sedaj, milord, ko vidim, kako obupen je v resnici kraljev položaj, sedaj mi povejte, kar mi imate sporočiti od mojega kralje-vega soproga.

— Prav, milostna gospa, pravi Winter; kralj želi, da poskusite zvedeti, kake nakane imata glede njega kralj in kraljica.

— Ah, saj veste, odvrne kraljica: kralj je še otrok, in kraljica je ženska, slabotna ženska; Mazarin je vse.

— Kaj hoče morda igrati v Franciji isto ulogo, katero igra Cromwell na Angleškem?

— O, ne. Prekanjen je. Vrit Italijan je, ki morda misli na zločin, pa se ga ne bo nikdar upal izvršiti; čisto nasprotno nego Cromwell, ki razpolaga z dvema zbornicama, nima Mazarin v svojem boju s parlamentom druge zaslombe nego kraljico.

— Temveč vzroka potem, da varuje kralja, ki ga preganjajo parlamenti.

— Če sodim po sebi, milord, odvrne kraljica, kar- dinal ne stori ničesar, ali pa nam bo celo nasprotoval. Že moja in moje hčere navzočnost v Franciji mu je nadležna: tem nadležnejša mu bo gotovo kraljeva na- vzočnost. Milord, nadaljuje Henrieta ter se otožno na- smehne, žalostno in skoro sramotno je povedati, toda preživeli sva to zimo v Londonu brez denarja, brez perila, skoro brez kruha, in dostikrat nisva vstali, ker nisva mogli zakuriti peči.

— Grozno! vsklikne Winter. Hči Henrieta IV.,

soproga kralja Karla I.! Zakaj se niste obrnili na enega ali drugega izmed nas?

— Saj vidite, kako gostoljubnost izkazuje kraljici minister, katerega hoče prositi kralj gostoljubnosti.

— Toda čul sem govoriti o poroki princa Galles-a in gospodine Orleanske? pravi Winter.

— Da, upala sem nekaj časa to. Otroka sta se imela rada; toda kraljica, ki je izprva ščitila to ljube-zen, je spremenila svoje mnenje, in vojvoda orléanski, ki je v začetku prigovarjal v to prijateljstvo, je rekel svoji hčeri, da ne sme več misliti na to združenje. Ah, milord, nadaljuje kraljica, ne da bi se potrudila, pre- magati svoje solze, bolje je bojevati se, kakor se bo- juje kralj, in umreti, kakor bo morda kmalu umrl, nego živeti v beraštvu, kakor jaz.

— Pogum, milostna gospa, pogum! pravi Winter; ne obupajte. V interesu francoske krone, ki je v tem trenutku tako omajana, jje, da uduši upor v najbliž- njem sosednjem narodu. Mazarin je državnik in iz- previdi to potrebo.

— Toda ste li gotovi, pravi kraljica v dvomi-tem glasu, da vas niso prehiteli?

— Kdo? vpraša Winter.

— No, Joyce, Pridge, Cromwell!

— Krojač! Voznik! Pivovar! O, milostna gospa, jaz upam, da ne stopi kardinal v zvezo s takimi ljudmi.

— E, kaj pa je on? vpraša kraljica.

— Toda za kraljevo čast, za čast kraljice...

— Da, upamo, da stori kaj za to čast, pravi go- spa Henrieta. Prijatelj, ki zna tako govoriti kot vi, milord, me potolaži. Dajte mi toraj roko in pojdiva k ministru.

— Milostna gospa, pravi Winter ter se prikloni, preveč časti zame!

ljudstvo, katero se zgraža nad lenobo klerikalnih poslancev. Gospod Štrekelj Vama bodi v zgled! Gosp. Štrekelj dela in to boli klerikalce.

„Gorica“ pravi tudi, da Fon dobro ve, kaj je vsaki dan obljubil Bricem pred volitvami, pravi tudi, da so mu vse briske potrebe in težnje popolnoma znane, in zato se je tudi potegoval za nje pri raznih ministerstvih. Pri katerih pa? Farbarja!! A — glej vruga! Vse poznanje briskih teženj ni Fonu prva briga, in je vse tisto nje govo delo za vresničenje briskih zahtev neizvedljivo in nemogoče, dokler bo on vse to izvajal; saj sam vslikuje v „Gorici“: bomo videli, ali se ne uredi ugodno vprašanje o brislih cestah! Ha — ha! V Brdih smo imeli „lepe“ ceste pod lenuhom Gregorčičem in jih bomo, ako Bog da, imeli tudi pod Fonom! To je pribito! Ki — ne, g. Fon!

Ha — ha! Resitev kolonskega vprašanja, pravi „Norica“ je težka stvar, in ni misliti na takojšnji uspeh. Ha — ha! Čemu je Fon povzdignil svoj glas! Mogoče zato, da nas farba celo na Dnnaju, in ne samo v Brdih! Smešno! No, še le bodočnost, mogoče za 1000 let, ali za časa Antikrista, pokaže, da se da tudi revnim kolonom v Brdih in gor. okolici kaj pomagati; to vemo pa vsi, sicer pa: „Čakaj osel, da trava zraste!“

Dragi Bric! Trpi in voli še naprej take poslance. Najbolj peče Fona, da smo se obrnili do gosp. Štreklja s prošnjo, naj nam on pomaga, ter naj pride med nas, ter naj tudi prireja shode po Brdih, kjer mu predložimo svoje težnje, za katere so gluhi drugi.

Glede poštnega urada v Pevni naj „Gorica“ lepo molči, ker vemo mi pametni in zavedni Brici, kdo nam ga je pridobil. Bog ve, če ga ni še en Fon!! Ha — ha! Vse je mogoče! Vsaj „Gorica“ se baha s „Štrekljevim perjem“. Njegove zasluge pripisuje sebi ali Fonu. Smešno!

O notici v „Gorici“ ne spregovorimo več, ako bode zahtevala, smo pa vedno pripravljeni. Vemo dobro, da za nas Bric je Fon et comp. mrtve neupštevan faktor, naša dolžnost je torej, da ga vsled njegove „delavnosti“ popolnoma prezremo, ter da se bomo odslej obračali le na gosp. Štreklja na Krasu, kateri nas gotovo ne zavre kakor Fon, temveč da nas bode upšteval ter bode tudi za nas delal. V Brdih imamo toliko potreb, kolikor maloktera dežela v monarhiji. Nepotrebno se nam zdi, jih tu naštevati, zakaj vsem so znane, mogoče tudi Fonu?!

Naši kmetje trpijo mnogo škode pri kuhanju žganja. Vsled velikega moledovanja jim dovoli financa bornih tri ali štiri dni kuhanja. Dogajalo se je mnogo let in tudi lani, da so kmetom splesnele vse tropine, ker niso smeli kuhati žganja, kadar so hoteli. Ako pomislimo, da je žganje v Brdih zdaten pridelek, dovoli naj se kmetu, da kuha žganje za svojo domačo rabo, kadar ima priliko in kolikor časa hoče. Zato pa zahtevamo, kmet imej vsaj en mesec prost kotel za kuhanje in naj bo prost dacia. Tudi to je krivično, da

zapečatijo krčmarjem v kleti vse vino, magari če ga je 100 h in še več. Za domačo rabo, za družino, delavce in težake mora rabiti daciirano vino. To je krivično! Dovolj naj se krčmarjem, da bode vino za domačo rabo itd. prosto dacia, in naj bodo posode popolnoma proste in odprte.

Še nekaj k sklepu! Mnogo sta bobnala „Gorica“ in „Prim. glista“ o Fonovi nabavi sene. Povemo Vam, da ta nabava je nam mnogo škodovala. Ponujali so nam Furlati dobro, domače seno po 4—5 K cent, toda mi smo to ugodno ponudbo odklonili, zanašaje se na Fonovo gnilo seno, katerega noče živina jesti, katero nam služi za steljo, in to seno smo drago plačali. In zdaj smo prišli tako daleč, da nimamo ne Fonovega sene in sploh nobene, prisiljeni smo prodati svojo živino. Ta je edina zasluga poslanca Fona za Bric! G. urednik, ako nam dovolite prostora, Vam bomo še poročali! (Prosimo. Ur.) Amen!

Iz tolminskega okraja.

Bratno in povski društvo v Velčah vabi na plesni venček, kateri priredi v nedeljo 16. febr. 1908 v prostorih g. Ant. Manfreda. — Vstopnina 2 kroni. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. Svira orkester iz Kožbane. — Čisti dobiček je namenjen v društvene namene. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Iz tržiškega okraja.

Bratno in povski društvo „Ladlja“ v Devlu vabi na veliki društveni ples, kateri priredi dne 16. februarja v krasno odlični novi dvorani g. M. Plesa. — Začetek plesu ob 7. uri zvečer ter traja do 4. ure zjutraj. — Svira bode veteranska godba iz Mavhinj. — Vabilo velja le za vabljene. Odbor.

Da so neznatni vzroki

dostikrat velikega pomena, se je pokazalo včeraj pri seji državnega zbora. Poslanec Mokar je nameraval vazež govor, a se je prebudil zjutraj ves hripav. Kaj storiti? Poslal je nemudoma v bližnjo trgovino po Fayove pristne Sodenske pastile, katerih je povžil nekoliko v gorkem mleku, ostale pa je vzel seboj k seji. — No, in kako je govoril, to vam je znano! Govor je bil važna politična zmagaja, do katere so pripomogle Fayove pristne Sodenske pastile. Dobe se za K 1.25 po vseh lekarnah, drogerijah ter v trgovinah z mineralno vodo.

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogrsko: W. Th. Gantzer, Dunaj IV. 1. Grosse Neugasse 27.

Zveza narodnih društev.

Predavanje „Prosveta“. — Na razna vprašanja naznanjamo tem potom sl. občinstvu, da je „Prosveta“ odnesla za nekaj časa predavanja, in sicer radi ruskega kruška in radi predpustnega časa. Pričetek zopetnih predavanj se pravočasno naznani.

Čitalnica na Grahovem vabi na plesno zabavo, ki bo 23. svečana v gostilni pri Bršarju. Vstopnina za člane 1 K 20 vin., za neude 1 K 80 vin. Pri plesu bode svirala vojaška godba iz Gorice. Med odmorom šaljiva pošta in šaljiva tombola. Začetek ob 4. uri pop.

„Slovenska Čitalnica“ v Gorici vabi na plesni venček, katerega priredi dne 8. februarja v svojih prostorih. Pričetek ob 9. uri zvečer. Svira vojaška godba. Neudje naj se obrnejo glede vstopnic na kakega odbornika, ako se žele udeležiti plesnega venčka. Vstopnice se dobijo zadnje 3 dni pri društvenem slugi.

Odbor. Bratno društvo „Lipa“ v Biljani vabi na plesni venček, katerega priredi v soboto dne 15. t. m. ob 8. uri zvečer v dvorani g. Franceta Makuc. Vstopnina: za gospode 2 K; ženske proste.

Domače vesti.

Darovi za „Dijaško kuhinjo“. — Tomo Šorli, not. kand. v Komnu, pošilja 9.20 K, kateri znesek se je nabral ob priliki slovojemanja od fantovskega stanu dičnega komenskega zdravnika g. dr. Izo Reja. — Jos. Dekleva, trg. v Gorici, nabral na trg. plesu 10.14 K (med temi prispevek kanalskega omizja 3 K). Gospa Cenka Jerele, poštarica na Grahovem, nabrala v veseli družbi v gostilni Fr. Golja 8.60 K. Dr. B. Piki je daroval 20 K namesto „Asti“ na trg. plesu. Zbirka glum. prof. v Gorici znaša za febr. 14 K, darovali so po 2 K Cleri, Mastnak, Novak, Ozvald, Žnidaršič, po 1 K Omersa, Povšič, Vazzaz in Neimenovan. Nabiralnik pri „jelenu“ se je izpraznil za 12.10 K. Neimenovana št. 1 je darovala za febr. 1 K. Na račun mesečnine so prišle 3 K. — Živeli darovalci!

Za meško podružnico družbe „sv. Cirila in Metod“ je nabral g. Dekleva Josip, trgovec v Gorici, na trgovskem plesu 10 K.

Smrtina kosa. — V Šturiji pri Ajdovščini je umrl gosp. Franc Šaplja, c. kr. oficijal vojne registrature, star komaj 28 let. Legel je tako mlad v grob — Lize trde vojaške službe. Kot nadporočnik se je prehladil na vaji v urdi zimi, kar mu je vzročilo jetiko. Hiral je potem dolgo časa, se zdravil v raznih zdraviliščih, ali vse ni pomagalo nič. V svojem rojstnem kraju v krogu svojcev je moral v najlepši mladeniški dobi s sveta. Naj počiva v miru! Spoštovani rodbini Šaplovi naše iskreno sožalje!

Veleposestniki, ki bi bili v uradnem seznamu volilcev izpušteni in jim

pritiče vsled visokosti plačanih davkov volilna pravica v skupini veleposestva, naj se obrnejo glede reklamacij na podpredsednika društva slov. veleposestnikov g. dr. Alojzija Franko, ali na tajnika tega društva g. Franca Kocjančiča v Gorici.

Kakor hitro izide imenik volilcev v uradnem glasilu „Osservatore Triestino“, se to objavi v „Soči“.

K shodu „agrarcev“. — V četrtek popoldne se je vršil v Gorici „pri jelenu“ shod „agrarcev“. Predsedoval je Mermolja iz Vrtojbe, ki ni vedel nič, kaj in kako se je zborovalo popoldne. Kaj vse se je govorilo na tem shodu, ne bomo pisali, omeniti moramo le to, da se je nadučitelj Križman odpovedal kandidaturi, ker kandidira gosp. Josip Štrekelj na Krasu. Proglasilo se je praznaprav le Frankotovo kandidato v splošni kuriji. Franko pa je molčal ves čas, torej se ne ve, ali sprejme to kandidato ali ne. Govorilo se je tudi o kandidaturi Gabrščekovi za splošno kurijo. Medvešček ga je predlagal. Bilo je na to mnogo odobravanja in nekaj protiklicev. Nastal je velik nemir. — Mi smatramo za umevno, da shod „agrarcev“ ne more proglasiti tebi nič meni nič predsednika izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke za kandidata. To bi se bilo lahko opustilo. Potreba je bila večja, naglašati samo to, da naj se najde pot, po kateri se združijo vsi protiklerikalni živili na skupen nastop proti klerikalcem pri volitvah! „Naš Glas“ pravi v svojem poročilu o tem shodu, da je bila komaj tretjina „njihovih“. To treba nekoliko popraviti. V ožjem smislu pojmovanja o kakem agrarnem združevanju in delovanju jih je bilo več, v širšem političnem smislu pa še veliko manj, kajti ogromna večina je bila, je in ostane napredna. Vse prešinja želja, da bi se strla klerikalna nadvlada. Takih „agrarcev“, kakor nekateri, ki ropotajo o neodvisnem nastopu, je prav malo. To so taki ljudje, ki so nesposobni za resnično resno delo, marveč živijo v nekaki domišljiji, da menda njih same čakajo po taki poti kdo ve kake lovorike. Vsaka trezna glava pa kima pri tem ter daje razumeti, da iz take „neodvisne“ moke ne bo kruha. Na shodu pa se je pokazalo, kako stremljenje je v deželi, kako odločno stopa na dan zahteva življenja, ki tičejo pravzaprav skupaj, da nastopijo kakor en mož ter ali skupno zmagajo ali skupno padejo. Oni, ki govorijo o samostojnosti, lahko razvidijo, če le hočejo, da je brez sporazumenja boj brezupen. Naj poslušajo glasev onih kmečkih mož, ki so jasno povedali, da treba skupnega nastopa. Nikdo jih ni poslal povedat to, šli so sami. Ljudski glas je bil to.

Nekateri „agrarci“ udrihajo sedaj po Gabrščku, da jih je napadel, da jih napada itd. To pa od takrat naprej, ko je začela „Soča“ pisati obširneje o „agrarcih“ in namenih voditeljev „agrarcev“. „Soča“ ni dolgo nič pisala, marveč o primernem času povedala primerne besede. Shod dne 2. jan. letos pa je

— Toda, če odkloni, pravi gospa Henrieta ter se ustavi, in če kralj zgubi bitko?

— Potem pobegne Nj. Veličanstvo na Holandsko, kjer biva, kakor sem čul, princ Gales-ki.

— In sme N. Veličanstvo na tem begu računati na več takih udanih služabnikov kot ste vi?

— Žal, ne, milostljiva gospa, odvrne Winter; toda poskrbljeno je že za to, in prišel sem v Francijo iskat zaveznikov.

— Zaveznikov! pravi kraljica ter zmaja z glavo.

— Milostna gospa, odvrne Winter, če najdem stare prijatelje, ki sem jih imel nekoč, potem jamčim za vse.

— Torej pojdiva, milord, pravi kraljica s tistim srce trgajočim dvomom ljudij, ki so bili dolgo nesrečni, pojdiva torej, in bog vas usliši!

Kraljica je sedla v svoj voz, in Winter z dvema lakajema jo je spremljal na konju.

IX.

Cromwellovo pismo.

V trenutku, ko je zapustila gospa Henrieta karmelitski samostan, da bi šla v Palais-Royal, je stopil jezdec pred vrati tega kraljevega domovanja s konja ter naznanil straži, da ima nekaj važnega sporočiti kardinalu Mazarinu.

Dasi je bil kardinal dostikrat v strahu, in ker je še večkrat počel doval novic in informacij, so je prišlo še dovolj lalav do njega. Glavna težkoča ni bila pri prvih vratih, tudi skozi druga se je prišlo še primoma lahko, toda pred tretjimi je čuval poleg straže in vratarjev tudi zvesti Bernouin, Cerber, katerega ni mogla ganiti nobena beseda, katerega ni mogla začarati nobena vejica, in naj si bi bila zlata.

Pred tretjimi vrati torej se je moral dotični, ki je želel ali zahteval avdijence, podvreči formalnemu izpraševanju.

Naš jezdec je dal privezati konja na ograjo, odšel preko glavnih stopnic ter se obrnil v prvi dvorani na stražo, rekoč:

— Gospod kardinal Mazarin?

— Dalje! odvrnejo stražniki, ne da bi dvignili glave; nekateri so tiščali nosove v karte, drugi v kocke, in ugajalo jim je, da so mogli dati razumeti, da ni njihova stvar, igrati tu lakaje!

Jezdec je vstopil v drugo sobo. To so stražili mušketirji in vratarji.

Jezdec ponovi svoje vprašanje.

— Ali imate kako avdijenčno pismo? vpraša neki vratar ter stopi pred tujca.

— Da, toda ne od kardinala Mazarina.

— Vstopite in vprašajte gospoda Bernouina, pravi vratar.

In odprl je vrata tretje sobe.

Bernouin je stal, bodisi slučajno, bodisi da je bilo to njegovo običajno mesto, za temi vrati ter že vse slisal.

— Mene iščete, gospod, je izpregovoril. Od koga je pismo, ki ga imate za Eminenco kardinala?

— Od generala Cromwella, odvrne prišlec; blagovolište imenovati Eminenci to ime in pridite mi povedat, če me hoče sprejeti ali ne.

In obstal je na mestu, mrko in ponosno, kar je lastno puritancem.

Bernouin je pogledal strogo in vprašujoče tega človeka od nog do glave, stopil v kardinalov kabinet ter ponovil poslančeve besede.

— Človek, ki ima pismo od Oliviera Cromwella? vpraša Mazarin; in kakšen je ta človek?

— Pristen Anglež, Monseigneur; lase ima svetlo rdeče, prej rdeče nego svetle; oči sivo-modre, prej sive nego modre; sicer pa ga je sama ošabnost in hladnost.

— Naj da svoje pismo.

— Monseigneur želi pismo, pravi Bernouin, vrnivši se iz kabineta v predsobo.

— Monseigneur ne bo videl pisma brez mene, odvrne mladi poslanec; toda, da vas prepričam, da imam res pismo, glejte ga, tu je.

Bernouin pogleda zavoj; in vidé, da je pismo resnično od generala Oliviera Cromwella, se hoče takoj vrniti h kardinalu.

— Povejte tudi, pravi mladenič, da nisem naveden sel, temveč poseben poslanec.

Bernouin stopi v kabinet ter se vrne čez nekaj sekund:

— Vstopite, gospod, pravi, ter mu drži vrata odprta.

Med tem časom se je bil Mazarin pomiril od razburjenja, ki mu ga je povzročilo poročilo o tem pismu: toda naj je bil njegov duh še tako bister, zaman se je trudil uginiti, iz kakih nagibov se je odločil Cromwell, stopiti z njim v zvezo.

Mladenič se je prikazal na pragu njegovega kabineta, držal je klobuk v eni, pismo v drugi roki.

Mazarin vstane.

— Vi imate torej spremno pismo za me, gospod?

— Da, Monseigneur, tu je, odvrne mladenič.

Mazarin vzame pismo, ga odpre ter čita:

„Gospod Mordaunt, eden mojih tajnikov, izročil to spremno pismo Nj. Eminenci kardinalu Mazarinu ju v Parizu; prinaša pa še drugo zaupno pismo za Nj. Eminenco.“

„Olivier Cromwell.“

bil tak, da se je moralo nastopiti proti nakanam, tam izraženim. Takrat je bilo sklenjeno na merodajnem mestu v napredni stranki, da „Soča“ mora priti bavliti se z nakanami „agrarnih“ voditeljev ter kazati pot, katero treba ubrati ob volitvah. Ost je bila naprejena v glavnem proti dr. Frankotu p o t e m, ko je on napadel napredno stranko in ko so jo drugi „agrarni“ govorniki napadali. Mi smo se v glavnem branili. Tu pa moramo posebno poudarjati, da Gabršček ni nikogar napadel v „Soči“. On ni nič pisal, niti besede; tudi inspirirati mu ni potreba. Proti dr. Frankotu je bil le en članek bolj oster; tistega pa je pisal agrarec. — Namesto da se toliko poroča v „Našem glasu“ o napadih Gabrščkovih, katerih ni, naj raje pove „Glas“, kako so zabavljali Mermolja, Franko in razni „agrarni“ učitelji o Gabrščku in kako se je predrznil reči dr. Franko pri Rebku, da je narodno napredna stranka „klikla“. Rekel je to najbrže prav radi tega, da je napadel navzotega Gabrščka. — Potem če se tem možem kaj pove, pa hinavsko dvigajo oči: „Ta Gabršček nas je spet napadel“ — pa če tudi ni zakrivil ničesar. Končno pa: kaj tak osebnostni boj naj se bje sedaj pred volitvami? Ja, klerikalci se morajo smejati iz srca.

Za trgo klerikalci niso postavili še kandidata. Sploh mislijo molčati glede kandidature v trgih do zadnjega časa, pri tem pa vendar na tihem delati ter v zadnjih trenutkih planiti na dan s kandidatom. Tako mislijo omogočiti manjšo udeležbo od strani naprednih volilcev, med katere so po drugi strani tudi že začeli sejati intrige. Torej pozor!

Ženski zbor pevskega in glasbenega društva v Gorici priredi v soboto dne 15. februarja 1908. v dvorani „Trgovskega Doma“ pevski večer s plesom. Vspored: 1. P. I. Čajkovskij: „Pirata i ljubav“, trio in ženski zbor s spremljevanjem klavirja; 2. C. Kuj: „Zadremaly Volny“, ženski zbor; 3. Fr. Gerbit: „Rožmarin“, ženski zbor s spremljevanjem klavirja; 4. Josip Michl: „Nezakonska mati“, sopran solo s spremljevanjem klavirja; 5. Anton Foerster: „Venec Vodnikovih pesni“, polni zbor s spremljevanjem klavirja. Spremlja na klavir g. Ciril Eržen. — Pevovodja g. Josip Michl. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Cene: sedeži I. vrste v parterji ali v galeriji 2 K 50 vin., II. vrste 2 K, III. vrste 1 K 50 v. Stojišča 1 K, dijaki, vojniki, nečastniki in člani pevskih društev 60 vin. Vstopnice se prodajo v prodajalnici gosp. A. Gabrščka v „Trgovskem Domu“, gosp. Ant. Jeretič v Semeziški ulici in na dan koncerta od 7. ure in pol naprej pri blagajnici. Sl. občinstvo se prosi, da se po koncertu odstrani in spodnje prostore restavracije ali na galerijo, da se dvorana pripravi za ples. Pri plesu svira oddelek vojaške godbe c. kr. pešpolka št. 47. Opomba: Dvorana bo med proizvodnjem zaprta.

Kupčija s spovedalnimi listki je že začela. Navadno začne po pepelnici, letos pa ko so volitve, vabijo že v rogovilastem pustnem času ljudi v farove, kjer je krščanski nauk, izpraševanje in utrjevanje v „volilni veri“. Potem pride še pastirski list, tako da bo ves volilni cerkveni aparat funkcioniral. — Pozneje se bodo pa ogorčeni repenčili, da niso zlorabljali vere, cerkve in njenih naprav v politične namene!

Pokopali so v Gorici v četrtek vpokoje-nega realnega profesorja Karola Schwarzerja. Pokojnik, ki je dosegel starost 58 let, je bil eden onih redkih nemških profesorjev, ki so dobri učitelji ter jih imajo dijaki radi.

Zakaj se kmetu slabo godi? — Nema'o radi tega, ker meče denar proč za nepotrebne reči. V Biljah je hodil okoli neki čuden človek, ki je nosil s seboj Kristusa in zvonec. Zvonil je in nabiral denar za neko cerkev na Dunaju. Nabral je samo v Biljah nad 100 K. Gorostasna ta neumnost našega ljudstva! Če bi prišel pobirat, kdo v Bilje za kako dobro slovensko stvar, smo prepričani, da bi ne nabral niti polovice tega; a kaj še, niti tretjine ali pa sploh ničesar! Ker je pa tujec zvonil in Kristusa kazal, so pa prepaštni ljudje vrgli proč kar 100 K. Vsled take neumnosti trpi naš kmet. Pesti dviga pa proti nim, ki so se trudili in se trudijo zanj!

Laški učitelji bodo zborovali jutri 9. t. m. v Gradišču ob Soči. Dnevni red: Zmanjšanje službenih let; uštev stanarine v penzijo; zahteva jednega učiteljskega zastopnika v deželni šolski svet; morebitni predlogi.

V Gorici je bilo lani porok 215, novorojencev 756, umrlo je s tujci vred 809 oseb.

Pater Rafael, ki podučuje v „Malem Domu“ v Gorici veronauk, je vzgled najboljšega pedagogga. Ko ni mogla pred kratkim neka učenka višjega razreda radi bolezni v šolo, izrazil se je pred celim razredom nastopno: Aha, že ima kazni pri r-i. Dobro, da so ga razumele le prve klopi! — Uspehi takega poduka gotovo ne izostanejo. — Kaj mlinski kamen, kaj bolj težkega bi se mu moralo obesiti okoli vratu!

Popravlak. — V poročilo o kandidaturi cerkljanskega župana Kosmača v zadnji številki „Soče“ se je urinila pomota, da kandidira v goriskih kmečkih občinah; Kosmač kandidira v g o r s k i h kmečkih občinah.

Franc Prešeren v Gorici. — V Gorici živi 32 letni čevljar, ki se imenuje Franc Prešern. Kljubu lepemu slovenskemu imenu je mož Lah. Pa vince rad pije. Te dneve se ga je bil neki večer tako nasekal, da se je revež nekaj časa lovil ob zidovih, potem pa je v Židovski ulici padel na tla ter obležal. Spravili so ga k usmiljenim bratom, kjer so s težavo spravili iz njega vinskega belcebuba.

Vodovod iz Stratic v Gorici bo zaprt od slej ob nedeljah od 7 zjutraj do opoldne.

V hotelu „pri pošti“ v Gorici je stanoval od 1. do 3. t. m. neki Karl Weil in je, pustivši 4 K 80 vin. dolga, pobegnil. — Sobarico Katarino Vižintin je pa na ta način ogoljufal, da jej je dal hranilno knjižico, katere je bila od 1 K na 1000 K popravljena, v shrambo in zahteval od nje 40 K na posodo. Vižintin mu jih je dala, toda sedaj se kesa, ker hranilna knjižica je vredna le eno krono.

Izpred sodnje. — S stolico je udaril v prepiru svojega očeta 42-letni Josip Simčič iz Vedrijana. Za to je bil obsojen na 2 meseca v ječo.

Anton Martelassi je bil čuvaj v kaznilnici v Gradišču ob Soči. 13. decembra lani je videl, kako nekdo meče od zunaj čez zid zavojčke tobaka. Ta je bil Fr. Blaznik, ki je bil isti dan izpuščen iz kaznilnice. Martelassi je šel za njim ter ga hotel aretirati. Blaznik je tekel, Martelassi za njim. Pri tem ga je udaril s sabljo na levo koleno ter ga prisilil, da je moral z njim nazaj v kaznilnico. Blaznik je bil radi tega 30 dni nesposoben za delo. Martelassi je mislil, da je Blaznik ušel. Obsojen je bil Martelassi po § 335. na mesec dni zapora.

Kamenjski župnik znani Kosec je ova-dil sodnji 39-letnega Fr. Podgornika iz Vrto-vina, češ da ga je razžalil ob pogrebu Marije Pirjeveče. Podgornik je kaznovan na teden dni zapora, nad čemur ima nunc Kosec v svoji krščanski duši veliko veselje.

Ura na Kurnu v Gorici je že dolgo razbita ter kaže tujcem, kako mizerno je mestno gospodarstvo! Kje je „Progresso“?

Na tukajšnjem državnem kolodvoru je aretovalo orožništvo Marija Pavlico iz Rihemberga, ker je na sumu, da je Miroslavu Štublju v Rihembergu odtrgal ključavnico od kovčka in vzel ven uro in veržico vredno 34 kron. — Pavlica pravi, da je nedolžen.

Kokošarji v Fari v Furlaniji. — Nikjeri v naši deželi in morda tudi izven nje ni takih spostovalcev kokošij, kakor so v Fari v Furlaniji. Tam je bilo ukradenih tekom jednega leta nič več in nič manj nego 800 kokošij. Vrh tega pa še to, da niso našli tatov. Najbrže je teh tatov toliko, da sploh ni ljudij, ki bi mogli iskati tatove!

Dobra prijateljica je 28 letna Marija Kosirnikova iz Šmarce pri Kamniku. Neka njena prijateljica jo je prosila, naj odda na pošti na kolodvoru v Gorici zavoj raznih rečij, katere je pošiljala domov, v vrednosti 100 K. Kosirnikova je šla na kolodvor, ali vse tiste reči je prodala ter se odpeljala z vlakom. Čez čas pa se je vrnila v Gorico, kjer jo je prijela policija. Policija je hotela nasfarbati, da se piše Marija Svetec, ali ker policija ne verjame tako z lepa takim dekletom so jej rekli, da ne bo res ona Svetčeva, na kar se je udala, da se piše Kosirnik.

Priloga. — Današnji številki „Soče“ smo priložili „Kažipot po Gorickem“. Cena za naročnike K 1-20 in 10 vin. za poštnino.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofolotti-Kürner. V teh dveh lekarnah bo tudi ponočna služba v času od 9. do 16. t. m.

Ženska zlata ura je bila najdena na ulici v Gorici pred 4 meseci. Oddana je bila te-

dnitukajšnji policiji, kjer naj se oglasi ona ženska, ki jo je izgubila.

Dobre domače zdravilo. Med demačimi zdravili, katere se uporablja pri prehlajenju itak kot pomirjujoče sredstvo, je najbolj priporočljivo Liniment. Capsici comp. s sidrom (zadomestilo za „Anker-Pain-Expeller“), katero izdeluje Dr. Richterjeva lekarna v Pragi. Cena je nizka: 80 v, K 1-40 in 2- za steklenico; steklenica je v elegantni škatljici ter označena s sidrom.

Trgovsko - obrtno in gospodarske vesti.

Državna podpora. — Vlada je dovolila „Gorickemu kmetijskemu društvu“ podporo 10.000 K, katero naj uporabi to v povzdigo kmetijstva, posebno za živinorejo, prešičjerejo, za čebelorejo in za razdelitev nagrad za uzorne hleve in gnojišča. Društvo bovočasno sporoči, kako se ta znesek porazdeli.

Ekspresni vlak I. in II. razr. vpeljejo, kakor slišimo, s 1. majem t. l. med Trstom in Berlinom ter obratno na državni železnici.

Nedeljski počitek v mesnicah v Gorici. — Kakor znano, bodo od konca oktobra do 31. marca vsakega leta mesnice v Gorici zaprte ob nedeljah. Med občinstvom je vzbudilo to mnogo nevolje, zlasti še, ker se je izvedelo, da več mesarskih pomočnikov ne počiva ob nedeljah, marveč da hodijo v okoličanske mesnice pomagat delati; določba o nedeljskem počitku velja namreč samo za mesto.

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcu trpeče neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsemi drugimi dražitelnimi čistil. kroglicami in grenicami.

Cena orig. škatlje K 2-—
Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ovo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšujoče in okrepčujoče staroznano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.

Orig. steklenica K 1-80
Na prodaj po vseh lekarnah in mirodilnicah. Glavna lekarna A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, I. Tuchlauben 9.

Zaloga v Gorici v lekarnah: G. Cristofolotti, A. Gironcoli.

Razne vesti.

Na Portugalskem. — Kraljica namerava 1,975.000 mark, za katere je bil zavarovan kralj, darovati ubogim. — Mladi kralj se je odpovedal zvišanju civilne liste 800.000, kar je bilo dovoljeno umrlemu kralju. — Diktator Franko je na potu v Švico.

Ženo zabodol. — Delavec Franc Zaumer v Wilhelmsburgu na Nižje Avstrijskem se je skregal s svojo ženo, pobral nož s mize in ga potisnil ženi globoko v vrat. Čez par minut je umrla žena. Delavec priznava svoje dejanje. Izročili so ga okrožni sodnji v St. Pöltnu. Pet nedoraslih otrok nima sedaj ne očeta, ne matere.

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,
v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in naj-finejega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.
Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa,
pedobe na šipe in platno, ogledala,
žima in platno.

Slovensko akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju vabi na slavnostno akademijo, katero priredi povodom 40-letnice rojstva Primoža Trubarja dne 13. februarja 1908. v dvorani St. Anna-hof I. Annagasse 3. Iz posebne prijaznosti sodelujejo: gosp. c. kr. dvorni glasbenik Karel Jeraj, gosp. konservatorist Ivan Levar. Po akademiji: Ples.

Pijanosti ni več

Uzorec tega čudeznega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, v pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi pivec to zapazil.

Prašek „COZA“ učinkuje čudovito, tako, da se pivcu pristudi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. Ta prašek deluje tako mirno in gotovo, da mu ga smejo dati žena, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo ozdravjenje.

Prašek „COZA“ je prinesel mir v tisočere družine, je rešil ogromno oseb sramote in ponižanja, da iz takih oseb ljudi. Ta prašek je že marsikateraga mlačenica spravil nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam. — Zavod, ki poseduje ta čudodelni prašek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalami in en vzorec. Dopolnjuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prašek popolnoma neškodljiv.

COZA INSTITUTE 62, Chaucery Lane,
London E.C. 4 (Anglija)

Na pisma je dajati znamko 25, na dopisnice za 10 sto

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnimi obratoma izdeluje: rakete, bengalične ognje, rimske sveče, kolesa itd. itd.

Posebnost: papirnati topiči.

Nadalje priporoča: jubilejne transparente v velikosti cm 120 x 200 s podobo cesarjevo in v velikosti cm 100 x 150 z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, tekalšče Frana Jos. 34.

Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.

Išče se stanovanje

obstoječe iz 2 ali 3 sob in kuhinje za družino brez otrok.

Ponudbe na upravištvu „Soče“ pod sifro „Stanovanje“.

Dr. E. Volčič v Novem mestu
(Rudolfovo in Kranjsko)
je uredil in izdal:

1. Civilno-pravni red in sodni pravilnik

z drugimi civilno-pravnimi zakoni.
— Knjiga je popoln zbornik pravih označenih vrst; koncem tvarine je obširno stvarno kazalo v slovenskem in hrvatskem jeziku. — Obseg XII. in 909 strani; cena vezani knjigi 8 K. poština 55 v.

2. Odvetniška tarifa

določila v slovenskem in hrvatskem jeziku pred sodišči; sodne pristojbine. Obseg 75 strani (20 tabel); cena 1 K 80 v. — Knjigi se dobivate v „Slovanski knjigarni“

A. Gabršček v Gorici.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinjšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo

po jako zmernih cenah.

Milo goriške tovarne

A. Gabršček

je naprodaj v sledečih trgovinah na Goriškem:

Bandaž Josip — Kanal	Nemec Franjo, Nabrežina
Brško Angel — St. Andrej	Nanut Jožef — Kanal
Donda Ivan — Morar	Nemec Jožef — Podgora
Drekona Jernej, Podmelec	Periš Andrej — Ornice
Gregorich Ivan — Podgora	Repis Franc — Ajdovščina
Grzelj Anton, Rihemberk	Rakusček Marija, Kobarid
Jerkič Jožef — Dobrovlje	Spacapan Albin — Miren
Kosmač Fran, Slap ob Idriji	Spacapan Albin — Miren
Košir Terezija — Kanal	Sirec Alojzij — Duvovlje
Košir Blaž — Kanal	Stibil Kat. — Sturje
Komel Franc — Solkan	Smrekar Jožef — Kazaršice
Komel Alojzij — Komen	Skert Janko — Batuje
Leban Josip — Volče	Della Schiava I. Sveto Komen
Maraž Jakob — Vrtojba	Terpin Anton — Podgora
Maraž Daniel — Vrtojba	Torkar Matveyž — Podbrdo
Matelič Ivan, Livek, Jevšek	Tonetti A. — Gradiška
Makuc Josip — Sempas	Trampus K. — Kostanjevica
Mermolja Alojz — Batuje	Ukmar Ivan — Duvovlje
Mlekuš A. A. — Bovec	Vrtovec A. & J. — Tolmin
Marega Alojzij — Ločnik	Vrčon Anton — Skrilje.
Malik Mihael, Ajdovščina	

Na Kranjskem:

Globe Dragotin, Trnovo-Bis. — Olivčič Friderik, Bob. Bela
Pogačnik Filip — Dobrava.

V Trstu:

Bertos Klement	Nagelschmidt Ludovik
Curet M.	Poternel Peter
Ceglar Emilja	Pirih Andrej
Celia Ivan	Prelog Ivan
Cassutti Ricc.	Plesničar Jekos.
Dobrila Fran	Petrone Josip
Dolne Albert	Prat de Katarina
Perfoglia Fran	Suman Fran
Gerin Anton	Sue Andrej
Gregorič Josip	Stepančič Alojzij
Gomisel Anton	Silvestri Anton
Godina Stanko	Tomazič Ivan
Grassi Karol	Tamaro Jurij
Klan Ivan	Umek Josip
Košmerlj Ivan	Volk Fran
Krivos Kristjan	Vatovec Ivan
Legat Alojzij	Viegele Tomaž
Lain Josip	Železnik Ivan
Mirli Valentin	Zorč Ivan
Machne Alojzij	Zwitter Valentin
Maren Alojzij	Zgur Leopold
Milosig Fran	Zgur & Popatnik.

Andrej Fajt

pekovski mojster

v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.

Filijalka v Dornbergu.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.

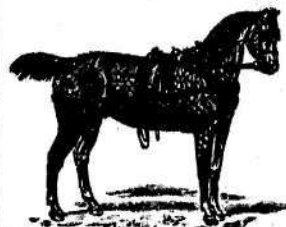
Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.

Za veliko noč priporoča goriške pince, potlice itd.

Ivan Kravos

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11.

sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potreb-

ščine, potovalne potrebščine kakor: koveče, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejma v popravilo različne koleseljne in kočije.

Popravila se izvršujejo točno.

Cene zmerne.

V Ljubljani se prodaja trgovina

z modnim blagom za dame in gospode, galanterijskimi, parfumerijskimi, kirurški in dr. gim. predmet, vstanovljena že leta 1845., radi rodbinskih razmer pod jako ugodnimi pogoji. — Plačati bi bilo takoj 8000 K, ostanek pa v dogovorjenih obrokih. Trgovino prevzame in vodi lahko tudi dama.

Ponudbe naj se pošiljajo na upravnistvo tega lista pod šifro: „UGODNA PRILIKA“.

PAROBRODNA DRUŽBA

Severno-nemški Lloyd-Bremen (NORDDEUTSCHER LLOYD-BREMEN)

Redne parobrodne črte iz Bremena v Novi-York, Baltimore, Galveston, Buenos Aires, kakor tudi po pristaniščih južne Azije, Avstralije itd.

Parobrodni Nemškega severnega Lloydja:

178 velikanskih brzih parnikov, z dvema vijakoma za transoceanske vožnje, od katerih 30 s 15.000 ton.	37 velikih parnikov za vožnje po evropskih morjih.
11 velikih parobrodov za prevažanje blaga; 2 velika parnika za večbanje.	11 velikih najmodernejših parnikov v delu. 201 manjših parobrodov.

Vsega skupaj 440 parnikov, od katerih 172 brzih, opremljenih z modernim komfortom.

ki preplujejo ocean v 4 dneh. — 470 agencij v prvih svetovnih pristaniščih.

— Cene zmerne. Dobra hrana na parniku.

Informacije in pojasnila daje

F. STUMPE

Glavni zastopnik v Trstu
Piazza Giuseppina 1.
Telefon št. 2068.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbo po 6 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 1/2 %; za čas denarne draginje 1/2 % višje. Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadrugnikov 1823 z deleži v znesku 104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila: 1.617.190-37. — Reservni zaklad: 82.332-63. — Vrednost hiš: 112.328—

— SVETOVNO ZNANI —

BRATOV BRANCA V MILANU

ječni lastniki načina za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta!

Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni

FERNET-BRANCA

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specijaliteta je: Caprasole — Koza s solncem. Poskusite in sodite! Svoji k svojim!

V Gorici je na prodaj v sledečih trgovinah: Blokar Jos., De Blas Lucijan, Bratuž Alojzij, Calligaris Iv., Cap-pella Vikt., Cleri Al., Kuštrin Ant., Kutin Josip, Marega Jak., Maraž Jak., Marega Al., Modic Fr., Podgornik M., Supansig Lavra, Toffoli Viktor v Gledališki in Semeniški ulici, Vodopivec vd. Alojzija, Vuga Rafael, Vallerio Petrina. — V Solkanu: Batistič Hektor, Fornazarič Marija, Jug Josip, Jug Anton, Komel Fran, Stabile M., Vuga Valentin.

Pozor

novice in novici!

lepo moderno blago za obleke
je razstavljeno v velikanski izbi v

„Trgovskem domu“.

Modna in manufakturna trgovina

Pregrad & Černetič.

POTNIKI V AMERIKO

Pozor!

Pozor!

Kdor hoče dobro in hitro potovati s francoskimi parobrodi čez Havre
v Ameriko, naj piše pred odhodom od doma za pojasnila na našo
najstarejšo firmo

Zwilchenbart, Basel (Švica) Centralbahnhofplatz 1.

Za dobro in hitro ekspedicijo se garantira.

MIZARSKA ZADRUGA V SOLKANU,

tovarna pohištva in stavbenih izdelkov.

Lasten železniški tir
Gorica drž. kol. — Solkan

Žage v Soteski
(last verskega zaloga).

Osrednje vodstvo: Trst Androna della Torre št. 1.

Intarurban. telef.: Gorica št. 74, Trst št. 1631. — Tel.: Zadruga, Used. A. B. C. Code v. Edit.

Zaloga: **Solkan**; **Trst**, Via Rettori 1, Via Lazzaretto Vecchio 32;
Reka, Via delle Pile št. 2; **Spljet**, ulica Sv. Dujme, Na novo obali.

Zastopstva: **Egypt in Levanta.**

Vposluje okroglo 400 uslužbencev ter ima nad 150 H. P. parnih in turbinskih
gonilnih sil — Lastne električne centrale. — Letna produkcija K 600.000.

Izdeluje pohištvo vseh slogov, ter vsa stavbena dela.

Tehnični in fotografski zavod v Solkanu.

Opravlja popolnoma: **Hotele, vile, cerkve, šole i. t. d.**

Les se pripravlja v posebnih pečeh na par, ki se razgrejejo do 60°.
Zadruga glavoice K 90.000. — Garancijska rezerva K 180.000. — Rezerva za izgube K 21.000.

Zadružni urad v Solkanu sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po 5—6%.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga
imate, omislite si najnovejšo marko
»Original-Viktoria« in najboljšega
izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se
prepričala, da ostane »Original« le
najboljši.

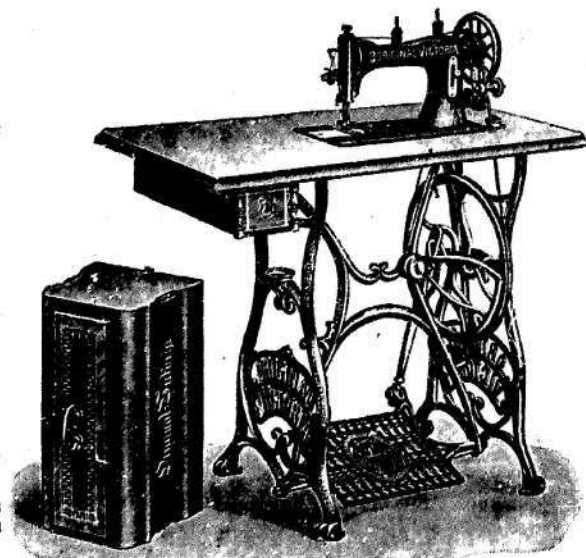
Original-Viktoria stroji delajo še
po 15-letni
uporabi brezsumno.

Original-Viktoria stroji so nepre-
kosljivi
za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpri-
pravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje).
Tvrda stavi na razpolago strankam
učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najbo-
ljši izde-
lek vseh dosedaj obstoječih tovarov.
Za vsak stroj jamčiva 10 let.
Nikdo naj ne zamudi prilike ogledat
si pred nakupom »Original-Viktoria
stroje».

Edina zaloga »Original-Viktoria«
trojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles-
»Fuch«, orožja, municije in vseh lovskih
priprav pri trdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

(Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo))

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga ==

oljkega olja

prve vrste

najbolj tih iz Istre, Dalmacije Melfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron 1'12, 1'20, 1'36,
1'44, 1'60, 1'80, 2'—, za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštnine prosto na dom. Posodo se
pušča kupcu do popolne uporabe olja; po
uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga
mila in sveč.

Cene zmerne

Varstvena znamka: „Sldro“
Liniment. Capsici comp.
Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

je povsod priznано kot najboljši
sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno
80 vin., K 1'40 in 2'— se dobi po
vseh lekarnah. Pri nakupu tega tako
priljubljenega domačega zdravila se je
posluževati le originalnih steklenic v
skatljah z našo varstveno znamko „sl-
drom“ ker le tako je zagotovljeno, da
je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA

„zlatom levu“ v Pragi

Elisabethgasse št. 5 nova.

Dnevno razpoložanje.

— Loj —

kupujemo po najvišji dnevni ceni.

Opozarjamo zlasti naše me-
sarje, naj topé in zbirajo loj
za našo tovarno. Sprejemamo
ves loj, kar ga kdo more zbrati.
Kdor ima loj, naj se oglasi.

Goriška tovarna mila

A. Gabršček.

Postavno zavarovano!

Vsako posnemanje se kaznuje.

Edino pristen je samo

Thierry-jev balzam

z zeleno nuno. 12 malih ali 6
dvojnatih steklenic ali 1 velika
specijalna steklenica s paten-
tanim zamaškom K 5'—.

Thierry-jevo Centifolijno mazilo
proti vsem, še tako zastarelim
ranam, vnetjem, itd. 2 lončka
K 3'80 pošilja le proti pred-
plačilu zneska ali povzetju.

Obe domači sredstvi stli najbolji
povsod znani in starodavni.

Naročila naj se naslovi:

Lekarna A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu Slatini.

Zaloga skoro v vseh lekarnah. Brošure o tisočerinu
originalnimi zahvalnimi pismi zastoj in poštnine prosti.

Žene!

Ako trpite na strjenju krvi in na po-
dobnih boleznih, tedaj pišite na P. Ziervas-a
Kalk 244 pri Kolinu ob Reni.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem:

„Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše
sredstvo je učinkovalo že 3. dan“.

Gospa L. v M. piše: „Priporočala bom vsakomu
Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez
njega“.

Arhitekt S. v M. piše: „Za izbornu postrežbo
se zahvaljujem. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po
3-dnevni rabi brez bolečin učinkovalo“.

Proti pošiljati 1 marke nemške veljave (tudi
v znamkah) pošljem knjigo: „Motenje perjode“ spisal
dr. Med. Levis. — Pojasnila brezplačno.

Za odgovor naj se priloži znamko.

Prosiva zahtevati listke!!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor:
cement, stavbne mostolje, vsakovrstne okove, kolenja,
strešna okna, ovi za stranilna itd. Ima v zalogi
orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber
kuhinjskega in hišnega
orodja, pečij, štedil-
nikov po bresprimerno
nizkih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadškofjo št. 11.

Edina zaloga
stvarnih potrebščin
v Gorici.

Poselkana žila
na vinograde po nizkih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade

Isplačava vsakemu, kdor dokáže s potrditvijo
najnove ameriške blaginje, da je kupil pri
naju za 100 K blaga.

Prosiva zahtevati listke!!